

[Knud Kristensen.]

nemlig at formidle disse Vareudvekslinger. Jeg har ikke sagt, at det enten skulde være Handelsstanden eller Landbruget, men jeg har sagt, at hvis Regeringen gennem sine Organer ikke kunde løse dette Spørgsmaal, skulde man prøve paa at overlade det til disse to Faktorer i Forening. Dermed falder hele Ministerens Argumentation om, at Landbruget har ingen Forstand paa Handel og Handelen har ingen Forstand paa Landbrugsproduktion, og derfor kan ingen af dem løse den Opgave tilfredsstillende.

Endelig har Ministeren forstaaet det saaledes, at jeg har kritiseret Embedsmændene. Det, jeg sagde om Evne og Vilje, sigtede til en Bemærkning af Ministeren, hvori han paastod over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, at det afgørende i en vis Situation var de Regeringsorganer, som forhandlede — paa det paagældende Tidspunkt var Erhvervene ikke tilkaldt. Heroverfor udtalte jeg, at det var ikke nemt at vide, hvad de vilde, for de Svar, der var fremkommet fra tysk Side, kunde jo være baseret paa den Stilling, man fra dansk Side havde indtaget, og saa kunde baade Vilje og Evne spille en Rolle med Hensyn til Fremkaldelse af et vist Svar. Dette er ikke noget Angreb paa Embedsmændene. Jeg gaar ud fra, at disse Embedsmænd handler efter Direktiv fra Ministeren og handler under Ministerens Ansvar, og derfor er det ikke Embedsmændene, men Ministeren, jeg i den Henseende har henvendt mig til. Naar Ministeren nu mener, at baade Evnen og Viljen er fuldkommen, vil jeg sige, at den Attest vil jeg ikke underskrive, den maa staa for Ministerens egen Regning.

Endelig talte Ministeren ogsaa om Kulhandelen, og dør paastod han, for jeg ved ikke hvilken Gang, at der var ingen anden Udvej, Tyskerne vilde ikke modtage Attester paa det Tidspunkt. Det har jeg heller slet ikke paastaaet. Det, jeg har ment og fremdeles mener, er, at hvis Ministeren og Administrationen paa et tidligere Tidspunkt havde udstedt nogle flere Attester, saadan at der var givet Handelen Lejlighed til paa et tidligere Tidspunkt at foretage udvidede Køb, vilde vi overhovedet ikke være kommet i den Situation, og jeg paaviste, hvilke Ting der talte herfor, bl. a. ogsaa Ministerens egne Udtalelser og egen Stilling, men dette gik Ministeren fuldkommen uden om. Han indrømmede visse Fejl ved Administrationen, og han udtalte sin sikre Tro paa, at dette ikke betød noget væsentligt, men det er kun Tro, det er kun noget,

man aner eller føler. De Kendsgerninger, som foreligger, og som Ministeren ikke har benægtet, men tværtimod, hvis jeg maa sige det, stadig i høj Grad har styrket, kom den højtærede Minister slet ikke ind paa. Jeg skal nævne nogle enkelte af dem endnu en Gang.

Det viste sig jo, at i August Maaned, da der blev udstedt flere Attester, foregik der et forøget Salg, skønt der var udstedt Attester i Forvejen. Det er en Kendsgerning. Ministeren har selv sagt, at de 25 Mill. Kr. udnyttedes om ikke fuldt ud saa dog i det væsentlige i denne Maaned, hvor der var udstedt tilstrækkeligt med Attester i Forvejen. Jeg henviser endvidere til hele den lange Række af Tilbud, af Ansøgninger, som er nedsat til en minimal Procent af det, der er ansøgt om. Heroverfor siger Ministeren, at det betyder, naar det bliver sammenlagt, ikke noget væsentligt. Det ved Ministeren jo ikke, og jeg kan heller ikke bevise det, men hvad, smaa Bidrag modtages vel ogsaa, naar de gaar i den rigtige Retning, og her er dog, efter hvad der er oplyst, givet ikke helt ubetydelige Bidrag fra Handelens Side, og hvorfor skal vi ikke gøre, hvad vi kan, for at faa saa meget som muligt, naar vi nu staar i den Situation, at det mest mulige letter Tillægs-kontingenternes Afsætning. Vi er jo alle enige om, i hvert Fald efter de officielle Udtalelser, at den størst mulige Afsætning er det, vi skal søge at opnaa.

Saa siger Ministeren, at det kan godt være, der er et og andet, de Regler, som er gældende, kan maaske have forhindret noget, men han tror nu ikke, det betyder ret meget. Det med Troen har ikke saa forfærdelig meget at sige, i hvert Fald ikke naar det gælder Bevis. Det er jo en indre Fornemmelse, som ikke kan paavirke andre saa forfærdelig stærkt. Men jeg vil heroverfor sige til Ministeren, at dette at skyde sig ind under de gældende Regler er ikke noget Forsvar, det er kun en Undskyldning, for disse Regler har man selv lavet, og dem er man, hvad Øjeblik man vil, i Stand til at lave om. Loven har de selv lavet, Administrationen har de selv lavet, og derfor har de ogsaa det fulde og hele Ansvar for disse Regler, hvad enten de er gode eller daarlige.

Ministeren hænger sig stadig i, at Udstedelsen af Attester, hvis de var blevet fuldt udnyttet, har været tilstrækkelig. Det har jeg ikke benægtet, men det, der er Spørgsmaalet, er dette: Vilde Handelen ikke kunne være udvidet, hvis der var blevet udstedt